

Sygn. akt II K 895/16

PR 2 Ds. (...)2016

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2017 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Kamila Firko

Protokolant Katarzyna Szafrńska

po rozpoznaniu w dniach 20 kwietnia 2017 roku, 20 lipca 2017 roku i 14 września 2017 roku sprawy karnej

A. J.

urodzonego (...) w Ś.

syna P. i B. z domu W.

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 października 2016 roku w Ś. woj. (...), w trakcie kontroli drogowej pojazdu marki R. (...) o nr rej. (...), poprzez uderzenia rękami w brzuch i kopnięcie nogą, naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza policji aspiranta sztabowego M. S., podczas pełnienia przez funkcjonariusza obowiązków służbowych

tj. o czyn z art. 222§1 k.k.

I. oskarżonego **A. J.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, przyjmując jednak, że oskarżony naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza poprzez uderzanie go w klatkę piersiową oraz kopnięcie w stopę, tj. występku z art. 222 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego do wykonywania w trakcie odbywania kary ograniczenia wolności nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym,

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności zalicza okres zatrzymania oskarżonego od dnia 15 października 2016 roku godz. 17:00 do dnia 17 października 2016 roku godzina 12:12, tj. dwa dni przyjmując, że okres ten odpowiada 4 godzinom pracy na cele społeczne;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa wydatki powstałe od chwili wszczęcia postępowania w kwocie 70 (siedemdziesięciu) złotych i zobowiązuje go do uiszczenia 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy głównej

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 14 października 2016 roku oskarżony A. J. spożywał alkohol w postaci piwa. Wypił kilkanaście piw. Nazajutrz około godz. 16.30 pojechał samochodem R. (...) nr rej. (...) do sklepu przy ul. (...) w Ś.. Kiedy skręcał w ulicę (...)

zauważył mrugnięcie światłami drogowymi i usłyszał sygnał dźwiękowy samochodu marki K.. Wiedząc, że jest to samochód policyjny nieoznakowany, jedyny taki w Ś., skręcił w ulicę (...) i tam się zatrzymał, wysiadając z pojazdu.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego, k. 9-10, 74v.,
- zeznania pokrzywdzonego M. S. k. 17-18, 31-21, 86-86v.

Funkcjonariusz S. zatrzymał pojazd oskarżonego, ponieważ ten nie miał zapiętych pasów i zachowywał się nerwowo na widok pojazdu policyjnego. Funkcjonariusz podszedł do oskarżonego i poczuł od niego woń alkoholu. Kiedy pokrzywdzony zapytał A. J., czy pił alkohol, ten wyraźnie zdenerwował się i uderzył pokrzywdzonego obiema rękami w klatkę piersiową, próbując uciec. W trakcie szarpaniny z oskarżonym, kiedy funkcjonariusz próbował zastosować chwyt obezwładniający, został kopnięty przez oskarżonego w stopę. Ponadto oskarżony wyciągnął telefon by, jak oświadczył, zadzwonić do mamy. Nie zastosował się do poleceń M. S., który poinformował zatrzymanego, że może wykonać telefon, kiedy się uspokoi. Wyrwał się i szarpał. Funkcjonariuszowi udało się umieścić oskarżonego w radiowozie, po czym wezwał patrol prewencji celem uzyskania wsparcia i zabezpieczenia samochodu A. J.. Oskarżony został przewieziony na komisariat i osadzony w celu wytrzeźwienia. Badanie stanu trzeźwości wykazało 0,21 i 0,19 mg na litr alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód:

- zeznania pokrzywdzonego M. S. k. 17-18, 31-21, 86-86v.,
- protokół badania stanu trzeźwości, k. 2,
- protokół zatrzymania, k. 3,
- zeznania świadka K. Bar, k. 21-22, 74v.-75,
- zeznania świadka P. W., k. 28-29, 75.

W trakcie szarpaniny oskarżonemu udało się nawiązać krótkie połączenie telefoniczne i poinformować dziadka, że zostaje zabrany na komisariat.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego, k. 9-10, 74v.
- zeznania świadka B. J., k. 35-36, 91-91v.

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2017 roku Prokurator umorzył śledztwo w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez funkcjonariusza Policji w dniu 15 października 2016 roku podczas zatrzymania A. J..

Dowód:

- akta PR w W., PR 3 Ds. 9.2017.s.

A. J., urodzony (...), jest kawalerem i nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu. Z zawodu jest mechanikiem, pracuje jako pracownik fizyczny, uzyskując miesięczne wynagrodzenie w wysokości 1400 zł. Był już karany za czyn z art. 280 § 1 k.k.

- dane osobo - poznawcze, k. 9, 74,
- dane o karalności, k. 88-89.

Oskarżony A. J. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym potwierdził fakt przeprowadzenia wobec niego interwencji przez M. S., wyjaśnił też, że w trakcie interwencji „spanikował”. Zaprzeczył jednocześnie, aby naruszył nietykalność cielesną funkcjonariusza S.. Na rozprawie oskarżony skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 9-10, 74v.).

Sąd zważył nadto, co następuje:

Dowody przeprowadzone przed Sądem jednoznacznie wskazywały na sprawstwo i winę oskarżonego w zakresie zarzuconego mu aktem oskarżenia czynu. Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego M. S., świadków K. Bar, P. W., B. J. oraz dokumentach zgromadzonych w aktach sprawy.

Dowody te są spójne, logiczne, konsekwentne i nie budzą, w ocenie Sądu, jakichkolwiek wątpliwości co do ich wiarygodności.

Wersja zdarzenia przedstawiona przez pokrzywdzonego znajduje swoje potwierdzenie w pozostałych dowodach przeprowadzonych w toku rozprawy. Fakt wezwania patrolu Policji celem udzielenia wsparcia wyraźnie wskazuje na to, że przebieg interwencji był burzliwy, jak to opisuje pokrzywdzony funkcjonariusz, zresztą sam oskarżony w swoich wyjaśnieniach stwierdził, że „spanikował”.

Krótkie połączenie telefoniczne, jakie wykonał podczas szarpaniny z policjantem A. J., również potwierdza zeznania M. S., twierdzącego, że oskarżony nie reagował na polecenia, wyrywał się i próbował zadzwonić, uniemożliwiając zastosowanie kajdanek.

Wobec powyższego brak było podstaw do uznania za wiarygodne wyjaśnień oskarżonego w tej części, w jakiej zaprzeczał on, aby naruszył podczas zdarzenia nietykalność cielesną policjanta. Należy nadto podkreślić, że pokrzywdzony w swoich zeznaniach konsekwentnie wskazywał, że choć miał wcześniej do czynienia z oskarżonym podczas wykonywania obowiązków służbowych, ten zawsze zachowywał się właściwie i sprawiał żadnych problemów. Trudno w takiej sytuacji przyjąć, aby M. S. był negatywnie nastawiony względem oskarżonego.

Zdaniem Sądu zachowanie oskarżonego niewątpliwie wyczerpało ustawowe znamiona występku z art. 222 § 1 k.k., stanowiło bowiem naruszenie nietykalności cielesnej funkcjonariusza publicznego, za takie działanie niewątpliwie należy uznać uderzenie w klatkę piersiową i kopnięcie w stopę. Oskarżony naruszył nietykalność pokrzywdzonego w trakcie przeprowadzanej kontroli drogowej, a zatem podczas pełnienia przez M. S. obowiązków służbowych. Zgodnie z przepisem art. 115 § 13 pkt 7 k.k. policjant jest funkcjonariuszem publicznym i podlega ochronie przewidzianej m.in. w art. 222 § 1 k.k.

Korekcie podlegał opis czynu zarzuconego oskarżonemu, bowiem, jak ustalono w toku rozprawy, A. J. uderzył funkcjonariusza w klatkę piersiową i kopnął go w stopę. W tym zakresie Sąd zmienił opis przypisanego oskarżonemu czynu.

Za przypisany czyn, na podstawie art. 222 § 1 k.k. wymierzono oskarżonemu karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując oskarżonego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie. Przystępując do wymiaru kary wobec oskarżonego Sąd miał na uwadze znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu przestępstwa, czyny takie bowiem, stanowiące w istocie podważenie powagi i autorytetu Policji należy konsekwentnie piętnować. Obciążająco na wymiar kary wpłynęła także wcześniejsza karalność oskarżonego.

Jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował młody wiek oskarżonego.

W oparciu o powyższe okoliczności Sąd przyjął, że kara 4 miesięcy ograniczenia wolności będzie współmierna do charakteru popełnionego czynu a jednocześnie powinna mieć wychowawczy wpływ na oskarżonego i zapobiec popełnianiu przez niego kolejnych przestępstw.

Na podstawie art. 63 § 1 i 5 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary okres zatrzymania w sprawie od dnia 15.10.2016 roku godz.17.00 do dnia 17.10.2016 roku, godz. 12.12., przyjmując, że okres ten odpowiada 4 godzinom pracy na cele społeczne.

Wobec skazania oskarżonego na podstawie art. 627 § 1 kpk zasądzono od niego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w całości, w tym zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U.1983.49.223 j.t.) wymierzono mu opłatę w kwocie 120 zł oraz obciążono wydatkami postępowania w wysokości 70 zł.